

Przedwzrostek

Exemplarz pojedynczy
10 groszy
Prenumerata miesięczna
2,50

Ilustrowany dziennik narodowy i katolicki

Redakcja: teksty redakcyjne na str. 3 i 4 — Stanisław Ozapiewski; teksty redakcyjne na str. 1, 2, 5 i 10 oraz działu powieści — Konstanty Dobrzyński; teksty redakcyjne mutacji „K” (str. 6 i 7) oraz mutacji „L” (str. 6 i 7) — Ryszard Szczyński; działu sportowego — Stefan Słowiński; działu rozrywek umysłowych — Stanisław Roskosz; działu programów radiowych — Zdzisław Antoniewicz. Ogłoszenia i reklamy — Antoni Leśniewski. Wszyscy w Poznaniu.

Zakład i miejsce odbicia, wydawca i miejsce wydania: Drukarnia Polska Spółka Akcyjna Poznań, św. Marcina 70.

Nr 142   Wydanie   Ł

Rok 69

Piątek, dnia 23 czerwca 1939

Chamberlain o blokadzie w Tientsinie

Nie ma nowych incydentów — Zapasy żywności w Tientsinie wystarczające — Sytuacja w żegludze poprawiła się — Silny garnizon brytyjski w Tientsinie — Japonia nie sformułowała swoich pretensyj pod adresem Anglii

Londyn (PAT). Premier Chamberlain, zapytany w Izbie Gmin w sprawie sytuacji w Tientsinie, odpowiedział, że ograniczenia zastosowane przy barykadach oddzielających nie uległy zmianie.

Czterech obywateli brytyjskich zostało istotnie rozebranych przy dokonywaniu rewizji, lecz depeche otrzymane od konsula generalnego W. Brytanii nie donoszą o żadnych nowych incydentach. Prasa japońska ogłosiła, że przez druty otaczające koncesję zostanie 19 czerwca przepuszczony prąd elektryczny.

Co się tyczy zapasów artykułów pierwszej potrzeby — w koncesji brytyjskiej znajdują się wielkie składy mąki i ryżu. Dostawy artykułów spożywczych są nieregularne i znacznie mniejsze niż normalnie. Nie zdaje się, by Japończycy mieli zamiar zakazać dowozu środków żywności, lecz poddawanie ich szczegółowemu badaniu wpływa na znaczne opóźnienie dostaw.

W żegludze sytuacja znacznie się poprawiła, a statki, przepływające przez rzekę nie były ostatnio zatrzymywane przez japońskie władze wojskowe.

Rozmaite zatargi, powstałe na tle blokady były przedmiotem rozmów pomiędzy ambasadorem W. Brytanii i japońskim ministrem spraw zagranicznych, który przyrzekł zbadać wypadki złego obchodzenia się z obywatelami brytyjskimi, o których go poinformowano.

Stanowisko rządu japońskiego w głównych kwestiach spornych nie jest jeszcze jasne, nie jest zdecydowane, czy będą one omawiane w Tokio czy w Tientsinie.

Chamberlain oświadczył wreszcie, że według ostatnich danych więcej niż połowa stanu liczebnego garnizonu brytyjskiego w północnych Chinach

jest obecnie stacjonowana w Tientsinie.

Odpowiadając na dalsze pytania premier Chamberlain oświadczył, że Japonia nie sformułowała dotąd w

Japońskie zaprzeczenia

Tokio. (PAT) Rzecznik ministerstwa spraw zagranicznych zainterpelowany przez przedstawicieli prasy w sprawie brutalnego traktowania obywateli brytyjskich w Tientsinie przez

sposób ścisły swoich pretensyj w stosunku do W. Brytanii, oraz, że ambasador Robert Craigie zawiadomił rząd japoński, że W. Brytania nie godzi się na blokadę.

policję japońską, zaprzeczył tym faktem, określając je jako oszczerstwo. Rzecznik stwierdził, że kobiety były poddawane rewizji w oddzielnej sali przez policję żeńską.

Sojusz Portugalii i Anglii nierozzerwalny

mimo włoskiej i niemieckiej propagandy, działającej w Portugalii

Londyn. (PAT) Ambasador W. Brytanii sir Walford Selby w Lizbonie przybył wczoraj do Londynu.

Walford Selby przywiózł podobno odrębne pismo premiera Salazara oraz dokumenty, dotyczące włoskiej i

niemieckiej propagandy w Portugalii. Dr Salazar w piśmie swym ma zapewnić, że sojusz Portugalii i W. Brytanii pozostaje tak samo ścisły, jak dotychczas.

Rzesza żąda odwołania konsula W. Brytanii

W odpowiedzi na zdemaskowanie szpiegowskiej działalności niemieckiego konsula w Liverpoolu

Berlin (PAT). Niemieckie Biuro Informacyjne ogłasza, że rząd niemiecki zwrócił się do rządu angielskiego z żądaniem odwołania konsula generalnego zarzucając konsulowi, że jest zamieszany „w sprawie przesyłania zakazanych informacji”.

Od redakcji: Żądanie niemieckie oparte na całkowicie gołosłownym zarzucie jest „odpowiedzią” na zdemaskowanie szpiegowskiej działalności niemieckiego konsula w Liverpoolu.

Odwołanie niemieckiego konsula-szpiega

Londyn. (PAT) Premier Chamberlain oświadczył w Izbie Gmin, że

rząd niemiecki zawiadomił lorda Halifaxa, iż poczynił kroki w celu odwołania swego konsula z Liverpoolu.

Gdańscy „wodzowie” pod ochroną Gestapo

„Popularność” dostojników gdańskich w Berlinie — Afera w Prusach Wschodnich

Warszawa (Tel. wł.) Podczas pobytu dostojników gdańskich w Berlinie poruszono zagadnienie wewnętrznych stosunków partii na terenie Gdańska. Wskazywano przy tym, że do ochrony dostojników musiały być użyte oddziały „Gestapo” z Berlina i szturmowe z Prus Wschodnich.

Angielski minister spraw zagranicznych lord Halifax wraz z sir Cadoganem opuszcza gmach przy Downing Street po posiedzeniu rządu Wielkiej Brytanii

Sułtan Maroka u ministra Bonneta

Paryż. (PAT) Sulthan Maroka Sidi Mahommed został przyjęty przez min. Bonneta.

Wycieczkowicze zagraniczni a POP

Warszawa. (Tel. wł.) Wobec zbliżającego się okresu wycieczek zagranicznych władze zwróciły się do biur podróży urządzających te wycieczki z wezwaniem, ażeby zamierzający wyjechać z Polski przedkładali zaświadczenia zakupienia P. O. P. w normach przewidzianych. (w)

Nowa „przestrzeń życiowa” Niemiec

Warszawa. (Tel. wł.) Organizacje niemieckie w Innsbrucku wydały specjalne broszury, poświęcone południowemu Tyrolowi bez akcentów antywłoskich. Broszury te dowodzą niemieckości tego terenu i usiłują wykazać, że z dziejów całego wynika, iż Włochy stanowią życiową przestrzeń niemiecką. (w)

Amnestia także dla Polaków

Warszawa. (Tel. wł.) Z Kowna dochodzą wiadomości, że wśród amnestionowanych w rocznicę objęcia władzy przez prezydenta Smetonę zostało zwolnionych także dwunastu Polaków, skazanych za przestępstwa polityczne, popełnione przed normalizacją stosunków polsko-litewskich. (w)

Blokada w Tientsinie próba presji na Anglię

Polityka brytyjska przeszkadza akcji Japonii w Chinach - Światowe oddźwięki zatargu

(d) Tientsin. (PAT) Jak stwierdza agencja Domei, japońskie władze wojskowe przez usta swego rzecznika jeszcze raz dały do zrozumienia, że nie mają zamiaru traktować wypadków w Tientsinie jako „incydenty lokalne”, lecz że sprawy te są ściśle związane z całokształtem polityki japońskiej w Chinach północnych. Polityka bry-

tyjska, będąca „hamulcem w budowie nowego ładu w Azji”, musi ulec rewizji.

(d) Londyn. (ATE). „Evening Standard” donosi, że rezerwy złota Japonii zmniejszyły się w ciągu ostatniego roku z 75 do 25 milionów funtów szterlingów. Koła polityczne Tokio przyznają otwarcie, że o ile Japonia

nie uzyska pomocy pieniężnej, nie będzie mogła prowadzić wojny w Chinach dłużej niż jeszcze około 6 miesięcy.

Ta rozpaczliwa sytuacja finansowa Japonii uzasadnia — twierdzi wspomniany dziennik — akcję japońską przeciwko koncesjom międzynarodowym. (Ciąg dalszy na stronie 2)

Ku końcowi rozmów moskiewskich?

Prasa angielska zniecierpliwiona żółtym tempem rozmów — We Francji przeciw zabiegom o pomoc Sowieców — Pogłoski o rychłym zakończeniu rozmów

(d) Londyn (ATE) W czwartym dniu przerwy w rokowaniach trzech mocarstw o zawarcie paktu przeciw-napastniczego, korespondent „Exchange Telegraph” w Moskwie na podstawie wywiadów w kołach angielsko-francuskich jak i sowieckich stwierdza, że żadna ze stron nie przyznaje, jakoby rokowania utknęły na martwym punkcie. Korespondentowi zwracano uwagę, że ze względu na znaczenie proponowanego paktu każdy szczególnie wymaga starannego i drobiazgowego zbadania.

W ciągu wtorku ambasador francuski Naggiar odbył dłuższą rozmowę z ambasadorem angielskim sir Williamem Seeds'em. Spotkanie obu ambasadorów z premierem Molotowem nastąpi w środę lub we czwartek.

W londyńskich kołach politycznych panuje pogląd, że istotne postępy w rokowaniach osiągnięte zostaną przed końcem tygodnia.

Swoboda działania dla Stranga

W sprawie udzielenia Strangowi przez rząd brytyjski swobody działania pisze „Daily Mail”, że nowy krok rządu angielskiego pozostaje w związku z wydarzeniami na Dalekim Wschodzie. W pierwszym stadium rokowań angielsko-sowieckich gwarancje obu państw miały być ograniczone do spraw europejskich. Rozwój wypadków na Dalekim Wschodzie zmienił prawdopodobnie zapatrywania zarówno sowieckich jak i angielskich mężów stanu oraz wzmocnił ich chęć osiągnięcia szybkiego porozumienia.

W kołach oficjalnych nie potwierdzono wiadomości, że definitywny tekst układu ma obejmować sprawy Dalekiego Wschodu. Tym niemniej możliwość ta była rozważana.

Blok Anglii, Francji i Polski wystarczający

(d) Paryż (ATE) W kołach poinformowanych twierdzą, że głównym

Blokada w Tientsinie próbą presji na Anglię

(Ciąg dalszy ze strony 1).

wym w Chinach, gdyż likwidacja interesów europejskich i amerykańskich w Chinach dostarczyłaby Japonii koniecznych ilości walut.

Protesty

(d) Tokio (ATE) Ambasador angielski sir Robert Craigie złożył we wtorek wizytę japońskiemu ministrowi spraw zagr. Arida i zaprotestował przeciwko szykanowaniu obywateli angielskich w Tientsinie.

Jednocześnie chargé d'affaires amerykański złożył w MSZ dwie noty protestacyjne przeciwko bombardowaniu obiektów należących do obywateli amerykańskich w Chinach przez lotników japońskich, oraz przeciwko zatrzymywaniu przez Japończyków transportów żywności dla koncesyj międzynarodowych w Tientsinie.

Sowieci wobec zatargu

(d) Moskwa (ATE) Sowieckie kółka miarodajne śledzą w dalszym ciągu z niesłabnącym zainteresowaniem przebieg zatargu angielsko-japońskiego w Tientsinie. W obszernych doniesieniach, ogłaszanych w dziennikach moskiewskich, stwierdza się groźną sytuację na Dalekim Wschodzie i bezowocność dotychczasowych wysiłków dyplomatycznych celem zlikwidowania zatargu.

W moskiewskich kołach politycznych twierdzą, że w związku z nową sytuacją na Dalekim Wschodzie ambasador sowiecki przy rządzie marsz. Czang-Kai-Szeka został zawieszony do Moskwy dla złożenia sprawozdania. Wskazywałoby to na wzmożone zainteresowanie rządu sowieckiego obecną sytuacją na Dalekim Wschodzie. Z drugiej strony ogólną uwagę zwróciła dłuższa konferencja, jaką odbył wice-komisarz spraw zagranicznych Łozowski z przedst. wicelemba dyplomatycznym Chin,

punktem spornym jest oprócz sprawy udzielenia gwarancji dla państw bałtyckich sprawa automatycznego działania artykułów paktu dotyczących udzielenia pomocy w razie wybuchu zatargu zbrojnego.

Na łamach „Matin” b. minister wojny Fabry podkreśla, że blok, złożony ze 140 milionów Anglików, Francuzów i Polaków, stanowi tak wielką siłę, iż należy postawić sobie pytanie, kto by ośmielił się ją zaczepić. Płk. Fabry podkreśla, że byłoby błędem liczyć na Sowieci i opierać swą politykę na przymierzu z Sowiecami.

Zadowolenie Niemców jednak przedwczesne?

(d) Warszawa (Tel. wł.) Według doniesień z Moskwy — fakt, że w ciągu wtorku nie doszło do trzeciej konferencji pomiędzy Molotowem i delegatami angielsko-francuskimi, dał powód do rozmaitych pogłosek pesymistycznych, skwapliwie rozpowszechnianych przez kółka niemieckie. DNB

(Niem. Biuro Informacyjne) podało wiadomość, jakoby Rosja wysunęła żądanie równoczesnego układu dotyczącego Europy i Dalekiego Wschodu.

Okolo północy pojawił się oficjalny komunikat sowiecki, zaprzeczający tym pogłoskom.

Przed spotkaniem z Molotowem

(d) Moskwa (ATE) Przygotowania do spotkania premiera sowieckiego Molotowa z wysłannikiem angielskim Williamem Strangiem, które nastąpić ma dziś lub jutro, jest ogłoszenie przez wszystkie dzienniki sowieckie w dłuższych wyjątkach artykułu Lloyd George'a, domagającego się zawarcia przymierza wojskowego z Sowiecami.

Prasa sowiecka komentuje artykuł Lloyd George'a, jako dowód słuszności stanowiska rządu sowieckiego wobec ostatniej propozycji angielskiej. W tych warunkach spotkanie dyplomatyczne na Kremlu będzie miało decydujące znaczenie dla dalszego biegu rokowań.

Oznaki poprawy stosunków między Włochami i Francją

Drobne administracyjne ustępstwa włoskie — Nawiazanie osobistych spotkań dyplomatycznych

(d) Paryż (ATE). Pewną poprawę w stosunkach z Włochami, której jednak nikt tu nie przecenia, stwierdzają kółka francuskie w związku z pozytywnym załatwieniem przez rząd włoski kilku drobnych spraw administracyjnych. Między innymi Włochy wycofały zarządzenia zabraniające mieszkańcom kilku francuskich wiosek w Alpach korzystania z łąk posiadanych po stronie włoskiej. Zakaz ten groził zupełną nędzą ubogim góralom z Lans, Lebourg, Bramont i Sollières, których jedynym bogactwem są łąki

po włoskiej stronie granicy, gdzie wypasają stada owiec.

Na skutek interwencji rządu francuskiego Włochy okazały ostatnio i w kilku innych sprawach ustępliwość.

Co się tyczy szeroko komentowanego śniadania, które kilka dni temu wydał ambasador francuski w Rzymie François Poncet dla ministra Ciano, to — według zebranych informacji — miało ono charakter protokularny. Wyczuwając ze strony włoskiej tendencję do nawiązania osobistych kontaktów dyplomatycznych, zawieszono

nych od pewnego czasu, François Poncet w porozumieniu z Paryżem wystosował zaproszenie do włoskiego ministra spraw zagranicznych, które zostało przyjęte.

W następstwie tego ambasador włoski w Paryżu Guariglia nawiązał kontakt z ministrem Bonnetem, z którym odbył kilka rozmów o charakterze protokularnym lub też poświęconych sprawom administracyjnym.

Rusini u gen. Kasprzyckiego

Warszawa. (Tel. wł.) Minister spraw wojskowych gen. Kasprzycki przyjął w środę delegację Rusinów z Małopolski w osobach dra Chelata, dra Hnatyczaka, inż. Lyczaka i notariusza Jaworskiego. Następnie delegacja była w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych na konferencji. (w)

Odroczona rozprawa „Prosto z Mostu”

Warszawa. (Tel. wł.) W środę przed Sądem Okręgowym w Warszawie odbyła się rozprawa przeciwko redakcji „Prosto z Mostu” z powodu umieszczenia artykułów, dotyczących obyczajowości teatrów stołecznych. Sprawa była już raz na wokandzie, ale była odroczone, dla przesłuchania nowych świadków. Na rozprawie dzisiejszej postanowiono znowu uzyskać nowe fakty i dlatego sprawę odroczone do dnia 30 czerwca. (w)

Polscy goście w Londynie

Warszawa. (Tel. wł.) Dziś w Londynie min. Halifax wydał śniadanie na cześć Polskiej Misji Wojskowej z gen. Rajskim i polskiej misji finansowej z sen. Kocem na czele. W śniadaniu uczestniczył m. in. premier Chamberlain i kanclerz skarbu lord Simon. (w)

Próbuja złamać pastora Niemoellera

Warszawa. (Tel. wł.) Jak słychać, jeden z admirałów, którego nazwiska nie można ustalić, odwiedził w obozie koncentracyjnym kierownika tzw. kościoła wyznaniowego pastora Niemoellera.

Starł się on nakłonić go do uznania ustawodawstwa narodowe - socjalistycznego. Admirał miał obiecać wzajemnie za to interwencję w zwolnieniu pastora Niemoellera z obozu.

Niemoeller kategorycznie odmówił i oświadczył, że poddaje się tylko prawom, jakie mu dyktuje własne sumienie.

Jak wiadomo — Niemoeller był w czasie wielkiej wojny oficerem w marynarce niemieckiej. (w)

„Wjazd Hitlera do Gdańska” — nigdy nie nastąpi!

Złudne nadzieje gdańskiego pisma z okazji szóstej rocznicy anarchii hitlerowskiej w Gdańsku

(d) Gdańsk. (ATE). Z okazji 6 rocznicy objęcia władzy przez narodowych-socjalistów naczelny redaktor „Danziger Vorposten” p. Zarske opublikował artykuł, w którym twierdził m. i., że „w tym właśnie dniu historycznym rozpoczyna się dla Gdańska ostatnia faza jego samodzielnej państwowości, narzuconej mu swego czasu przez traktat wersalski”.

W zakończeniu artykułu p. Zarske pisze, że „wjazd Adolfa Hitlera do

Gdańska w dniu wyzwolenia miasta nabierze tym szczególniejszego wyrazu, że w dniu tym „gauleiter” Forster odda w ręce jego jako wodza Wielkich Niemiec nową część III. Rzeszy, będącą już obecnie pod względem ideologicznym jej częścią składową.” (Radzi my p. Zarskemu, aby pomyślał o innych jeszcze wydarzeniach, mianowicie tych, które nieuchronnie nastąpią, gdyby istotnie chciano forsować „oddanie Gdańska Hitlerowi”. — Red.)

Znowu międzynarodowy zjazd socjalistów w Krakowie

w rocznicę wybuchu rewolucji francuskiej

Kraków, 21. 6. (b) Niedawno donosiliśmy o bezprzykładnym fackie urzędzenia międzynarodowego zjazdu socjalistycznego przez PPS na terenie Krakowa. Obecnie krakowska PPS urzęduje przygotowania do obchodu 150 rocznicy wybuchu rewolucji francuskiej. W programie obchodu przewidziany jest przyjazd i przemówienia

delegatów socjalistów francuskich.

Sądźmy, że władze polskie ukrócić zuchwałstwo międzynarodówki, która pragnie po pogrzebaniu Czecho-Słowacji rzucić swoje macki na Polskę. Ostrzegamy też socjalistów przed prowokowaniem polskiego społeczeństwa Krakowa przez sprowadzanie obcych agentów!

Sąd doraźny dla oficerów niemieckich

13 oskarżonym grozi kara śmierci — Aresztowanie trzech wyższych oficerów, w tym dwóch dowódców pułku

(d) Królewiec (PAA) Przed sądem doraźnym w Królewcu stanęło 16 oficerów, oskarżonych o zdradę stanu. Proces odbywa się przy drzwiach zamkniętych. Prokurator miał zażądać dla 13-tu oskarżonych kary śmierci.

(d) Królewiec (PAA) Odbywający się w Królewcu proces oficerów dostarczył dalszych obciążających materiałów, co spowodowało aresztowanie trzech wyższych rangą oficerów, a w tym dwóch dowódców pułku.

Z NASZEGO STANOWISKA

GDAŃSKA KOMPROMITACJA GOEBBELSA

Dwa oblicza stosunków włosko-polskich

Pisaliśmy w ostatnim czasie, że koszta polityki hitlerowskiej zapłaci naród niemiecki.

Nie mieliśmy co prawda nigdy złudzeń co do stanowiska narodu niemieckiego jako całości, szczególnie właśnie w sprawie polskiej; ale niezależnie od tego stwierdzić trzeba na podstawie ścisłych wiadomości o stosunkach wewnętrznych w Rzeszy, że jednak z rozszałają wręcz polityką zaborczą reżimu hitlerowskiego z okresu ostatniego roku rozważniejsze żywioły niemieckie ze sfer tzw. „ludzi powyżej lat 30“ nie solidaryzują się w ciężkiej obawie i trosce, że polityka ta, zadartyszy z całym prawie światem, musi Niemcy rychłej czy później wepchnąć w katastrofę, że koszta jej zapłaci cały naród niemiecki.

Berlin naraża niestety w opinii świata na utratę sympatyj także Włochy, związane z Rzeszą przymierzem.

Kto wnika w stosunki głębiej, odróżnia oczywiście od stanowiska polityki oficjalnej uczucia i myśli narodu włoskiego. Nie są one zgola germanofilskie. Tradycja ujemnego stosunku do „tedesków“ nie zamarała w duszy włoskiej bynajmniej, a tym bardziej nie zamieniła się w bezkrytyczny zachwyt dla potęgi niemieckiej.

Ale opinia publiczna innych krajów orientuje się według tego, co głoszą enuncjacje oficjalne, audycje radiowe i artykuły prasy ujednoliconej a to właśnie zabarwione jest na nutę wybitnie proniemiecką i zaklina się na wierność sojuszniczce „osiowej“. Stąd w świecie — nastroje przeciw-włoskie.

Jeżeli chodzi o stosunek narodu włoskiego do sprawy polskiej, wynika z odezwań się samodzielniejszej prasy, głównie tej, która zajmuje stanowisko ściśle katolickie, jak również z informacji, jakie nas dochodzą z Włoch, że niejednokrotnie tam wyładowują się ze sfer społecznych tendencje przeciwniemieckie i sympatie propolskie, odpowiadające tradycyjnym wzajemnym węzłom duchowym dwóch naszych narodów.

Niestety pod naciskiem polityki i propagandy berlińskiej odnośnie ujednolicone pisma włoskie angażują się w sposób bezwzględny na rzecz Niemiec, a przeciw Polsce. Odbija się to oczywiście w sposób jak najbardziej ujemny na opinii polskiej w odniesieniu do Włoch ku głębokiemu ubolewaniu tych wszystkich, którzy u nas mają świadomość, że to, co jest obecnie, jest przemijające, a to, na co się złożyły wieki, musi odżyć i trwać znowu w daleką przyszłość.

Spoleczeństwo włoskie płaci w ogóle w sposób dotkliwy koszta przyjaźni polityki włoskiej dla Niemiec utraciwszy przynajmniej większą część z bogatych krajów zachodnio-europejskich, czego nie zrekomensują oczywiście Niemcy ze swymi „Butterschnitten“. Jest to obrót spraw bardzo przykry i bardzo zasmucający prawdziwych przyjaciół narodu włoskiego.

Ażeby stosunki te ulec mogły naturalnej zmianie na korzyść dawnego zdrowego stanu rzeczy, potrzebne jest niezależnie się w szerokiej mierze włoskiej myśli społecznej od sugestii i nacisku polityki i propagandy niemieckiej. Gdy myśl ta, nie oglądając się na dyktando berlińskie, zapartażona będzie wyłącznie w czyste i rdzenne włoskie dobro, odrodzi się to, co się w ostatnich czasach w stosunkach wzajemnych wypaczyło, względnie zagubiło.

Nieudana reżyseria „spontaniznego plebiscytu“

Rodowici gdańszczanie wyręczeni w robieniu „entuzjazmu“ i „plebiscytu“ przez przybyszów

Znaczenie mów ministra Goebbelsa w Gdańsku jest przez propagandę niemiecką wyolbrzymiane do fantastycznie wielkich rozmiarów. Trzeba przeto o widowiskach, jakie urządził sobie w Gdańsku p. Goebbels, napisać kilka konkretnych szczegółów.

Przed wszystkim „bohaterami“ imprez byli pp. Forster i Goebbels. Pierwszy na każdym kroku zaznaczał, że przemawiają nie mają nic wspólnego. Nawet

z Greiser, urodzony na zachodnich ziemiach polskich, poszedł na czas trwania imprez propagandowych do wojska. Pozostali na placu tylko przybysze i oni to mają „reprezentować“ wolę ludności gdańskiej.

Ale mimo to sobotnia mowa Goebbelsa została przez radio i prasę okrzyknięta „spontaniznym plebiscytem“ gdańszczyzan

plebiscyt“ w rzeczywistości był już dawno najdokładniej przygotowany. Były głośniki, ustawiono oddziały hitlerowskie, była o wszystkim dokładnie poinformowana administracja niemieckiego radia. Jednym słowem była to „spontanizność“ zorganizowana.

Reżyseria widowiska była przekonana, że bez nadania imprezie piętna nadprogramowej „spontanizności“ będzie ona nie warta. Ale o ten „spontanizny plebiscyt“ postarano się w sposób bardzo niezgrabny. Reżyseria zdradziła więc brak inteligencji, liczyła na naiwność, na to, że nikt nie obserwuje szczegółów technicznych propagandowego widowiska. Prawdziwi gdańszczanie z przekąsem mówią, że w robieniu „entuzjazmu“ i „plebiscytu“ zostali wyręczeni przez Bawarczyków i Nadreńczyków. Gdańszczanie nie pytano nawet o zgodę na to.

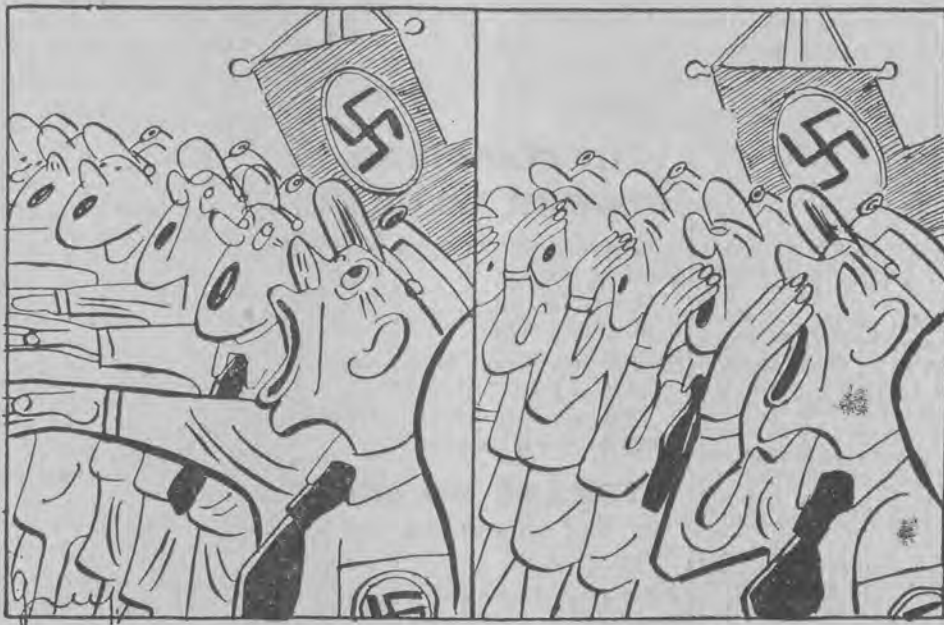
Szwankowało i na innych odcinkach. Goebbels przywiózł ze sobą dziennikarzy zagranicznych, którzy mieli się przekonac, że Niemcy żądają tylko „niemieckiego“ Gdańska.

Sam Goebbels przed trzema tygodniami w Kolonii mówił o Gdańsku i Pomorzu, którego odebranie Polsce — jak powiedział — jest „sprawą otwartą“. Niemiecka akcja, skierowana przeciwko Pomorzu, dała wyniki bardzo niepożądane. W krajach zachodnich zrozumiano przez to jeszcze lepiej, że chodzi o zaatakowanie niepodległości Polski, o całkowite odparcie jej od Bałtyku.

Goebbels przed 10 dniami właśnie spostrzegł, że z propagandą „korytarzową“ nie ujedzie. Wydano okólnik do prasy w Berlinie, aby ze względów taktycznych zaprzestano pisać o Pomorzu. Swego okólnika trzymał się w Gdańsku Goebbels, nie wypowiedział słowa „Korridor“, którym rzucił przed tygodniami. Miało to dziennikarzy zagranicznych przekonać, że chodzi „tylko“ o Gdańsk, który jest „niemiecki“ i tak „spontaniznie“ za Rzeszą się opowiada.

Ale grę taktyczną Goebbelsa popsuł jego beniaminek gdański, dr Fuchs z biura prasowego Senatu. Dr Fuchs zagranicznych dziennikarzy „pouczał“ o konieczności zabrania Polsce Pomorza i wręczył im po egzemplarzu miesięcznika „Der Deutsche im Osten“, którego treść jest skierowana przeciwko polskiemu Pomorzu. Goebbels, który chciał pozyskać dziennikarzy dla sprawy Gdańska, znowu wpadł, bo w Gdańsku dr Fuchs ich utwierdził w przekonaniu, że chodzi wręcz o zamach na państwo polskie.

Inteligencja reżyserów z drem Goebbelem na czele zawiadła więc na całej linii.

Hitlerowcy na początku i przy końcu mowy Goebbelsa w Gdańsku

wia w imieniu ludności Gdańska. Cóż z tą ludnością właściwie mają wspólnego panowie Forster i Goebbels? „Gaulleiter“ jest Bawarczykiem. Został niedawno honorowym obywatelem miasta Gdańska i takie obywatelstwo następnie zawiódł Hitlerowi. Goebbels jest Nadreńczykiem. O rodowitych gdańszczanach i „Gaulleiter“ i minister propagandy wiedzą bardzo mało. Gdańscy autochtoni też zupełnie nie przyjmowali się mowami Goebbelsa. Korzystali oni spokojnie z pogody i w płaszcach kąpielowych patrzyli na ministra propagandy, przejeżdżającego przez ulice Sopotu. Szpalery ludności na ulicach istniały tylko we wyobraźni spikerów radiowych.

Nie była mądra impreza, w której nie dopuszczono do głosu żadnego rodowitego gdańszczyzanina. Wszystko więc, co powiedziano w sobotę i w niedzielę w Gdańsku, było głosem Niemców importowanych do Gdańska, którzy z ludnością tu-

za powrotem do Rzeszy. Było to coś podobno „nieoczekiwane“. W każdym razie nie było przewidziane w programie. Tej właśnie „nadprogramowości“ i „spontanizności“ należy się kilka wyjaśnień.

Rzekomo mowy w sobotę nie przewidywano, ale już na dwie godziny przed mową na Rynku Drzewnym ustawiono w szeregach wszelkie formacje partyjne i młodzież szkolną. Gotowe były głośniki, a wóz radia gdańskiego pracował już cały dzień. Mowę transmitowano przez wszystkie rozgłośnie niemieckiego radia. Nie potrzeba być specjalista radiofonii, aby wiedzieć, że takiej transmisji, nie przewidzianej programem, nikt nie zorganizuje nawet w ciągu trzech godzin. A naiwnym teraz każą wierzyć, że to wszystko zorganizowano w ciągu... 20 minut.

Z zestawienia tych faktów, ze szczegółów technicznych dla każdego jest jasne, że ten „nadprogramowy“ i „spontanizny

PRZEGLĄD PRASY

Anglik o znaczeniu Gdańska dla Polski

A. Duff Cooper, były pierwszy lord admiralicji W. Brytanii ogłosił w pótrzędowym organie litiskim „Lietuvos Aidas“ artykuł pt. „Prawda o Gdańsku“. Zarówno ze względu na osobę autora, jak i ze względu na temat warto przynajmniej w wyjątkach zapoznać się z treścią artykułu.

Autor na wstępie stwierdza, iż Gdańsk jest miastem o długiej historii i że po upadku Hanzy dzielił z Polską losy przez przeciąg trzech stuleci.

Nawiązując do rozbiórów Polski, które nazywa „najbardziej cyniczną zbrodnią“, przypomina ważne na chwilę bieżącą doświadczenie dziejowe:

„Polska ówczesna — pisze — miała nadzieję zaspokoić następnymi zabobrość swych wrogów. Polska zbyt późno wówczas doszła do przekonania, iż tego rodzaju polityka w praktyce jest równie płonna, jak plonnym by było trzymanie krwiożęrnego tygrysa w obecie przypartego do muru człowieka, mimo, że obdzielaloby się to zwierzę... befsztykami“.

Przechodząc do okresu odzyskania niepodległości Polski pisze:

„Polska chce utrzymać swój niezależny był ekonomiczny, musiała koniecznie posiadać port nad Bałtykiem. W chwili zawierania traktatu wersalskiego nie było żadnego innego portu, który by mógł odpowiadać temu celowi, prócz Gdańska“.

Z Gdańska uczyniono jednak wolne miasto. System ten działał zadowalająco, dopóki do władzy w wolnym mieście nie doszli narodowi socjaliści. Autor wspomina, że w samym Gdańsku większość mieszkańców stanowią Niemcy, w pobliskich okolicach jednak Polacy są w większości.

Z uznaniem mówi autor o budowie polskiego portu w Gdyni. Wreszcie w końcowej, najciekawszej części artykułu pisze:

„... skoro Niemcy wladają Gdańskiem, a Polacy mają w posiadaniu port gdański, można całkiem słusznie się zapytać: po jakiego licha ludzie łamią sobie głowy. Na to można odpowiedzieć, że nie ma potrzeby łamania z tej racji głowy i że Polacy nikogo w tym kierunku nie pcha. Zgodzili się oni ze stanem faktycznym w Gdańsku, mimo, że odbiega on w znacznym stopniu od tego, jaki był przewidziany w Genewie

Zalety mydła Tukan

1. wyprodukowane z najszlachetniejszych surowców
2. bez jakichkolwiek szkodliwych dla bielezdy domieszek
3. już w fabryce wysuszone
4. niezwykle oszczędne w użyciu
5. w zawsze równej najwyższej jakości.

„Polacy jednak wciąż się interesują Gdańskiem i to dla dwóch przyczyn. Przede wszystkim powinni oni utrzymać tam swe przewileje handlowe, bowiem bez względu na wzrost Gdyni jest jeszcze jedna korzyść, która jest udziałem Gdańska i której Gdynia nigdy mieć nie może. A mianowicie: Gdańsk znajduje się u ujścia Wisły, tej wielkiej rzeki, która przepływa przez całą Polskę i której wody stanowią tani środek transportowy z wewnątrz kraju w kierunku morza.

„Jednakże o wiele ważniejsza od handlowej jest wojskowa strona zagadnienia. Mówiąc otwarcie, jeśliby Niemcom pozwolono ufortyfikować Gdańsk i zamienić go na bazę marynarki wojennej, Polska znalazłaby się na łasce Niemiec... Nie byłoby żadnej nadziei utrzymania się przy życiu Polski, w wypadku gdyby wojsko niemieckie i marynarka wojenna usadowiły się w Gdańsku. Z takim trudem pobudowany port Gdyni na który użytkowano tyle pracy, talentu i kapitału, będąc o kilka mil w tych warunkach od Gdańska, mógłby być zamieniony w gruzy przez niemiecką flotę znacznie silniejszą od polskiej.

„Mocarstwo, bezspornie wladające Gdańskiem, trzyma petle zarzucając Polsce na szyje. Polacy o tym wiedzą. Po stuletniej niewoli zaznali oni dwadzieścia lat życia niepodległego. Dlatego też będą walczyć i prędzej zgina, niż się poddadzą jeszcze jednemu okrešowi niewoli. Nie można wlezc, by — w wypadku gdyby stanęła przed nimi groźna alternatywa — mogli być w tej walce osamotnieni“.

Artykuł ten czytać będzie każdy Polak

z uczuciem wewnętrznej satysfakcji, że za granicą coraz lepiej rozumie się interesy Polski i że dla obrony tych interesów jest tak jasne i tak równocześnie kateryczne uzasadnienie.

Fatalna porażka

W niedzielę odbyło się we Lwowie zebranie ogólne Związku Obróńców Lwowa. Obrady były niesłychanie burzliwe i przeciągnęły się do godziny 2 w nocy. Działalność systemu została poddana bardzo ostrej krytyce; mówców, którzy starali się bronić zarządu, zakrzyczano okrzykami: „wazeliniarze“. Zarząd dotychczasowy z prezydentem i posłem Ostrowskim poniósł przy wyborach porażkę. Na czele nowego zarządu stanął płk Grefner i kpt. Świeżawski.

Co to za historia „ukraińska“

W prasie lwowskiej pojawiła się notatka o konferencji, zwolanej przez kuratorium lwowskie w sprawie nauczania w szkołach państwowych nauki historii ukraińskiej. Jedyną wiadomością, zresztą bardzo lakoniczną, podało o tym „Dilo“.

Bardzo to ciekawa informacja, wymagająca bliższych szczegółów. Byłoby pożądaną, gdyby lwowskie kuratorium bliższej sprawie wyjaśniło.

„Polskie bombowce najlepsze“

mówi płk Lindbergh

Jak donosi „IKC“ płk Lindbergh udzieli wywiadu współpracownikowi brazylijskiej agencji prasowej, w którym scharakteryzował siły lotnicze państw europejskich.

O lotnictwie polskim wyrażał się w samych superlatywach:

— Polskie samoloty bombowe są najlepsze nie tylko w Europie, ale na całym świecie! — powiedział znakomity lotnik.

Żydo-socjalistyczna spółka a masy robotnicze

Na wczorajszym posiedzeniu Rady Miejskiej najważniejszą pozycją uchwał były... pożyczki — Sprawa budowy domów robotniczych — Szykanowanie „Pracy Polskiej” — Socjalistyczny prezydent przyznaje, że gdzie rządzą narodowcy, tam robotnikom jest dobrze

Łódź, 21. 6. — Na wczorajszym posiedzeniu Rady Miejskiej obrady toczyły się raczej spokojnie. Na posiedzeniu tym rzucał się znowu w oczy znany fakt współdziałania większości socjal-żydowskiej z „Ozonem”. Konsternację wśród socjalistów i „Ozonu” wywołała interpelacja Klubu Narodowego w sprawie wiceprezydenta Purtala, który kazał dwie godziny czekać u siebie na audiencję r. Belkę, który zgłosił się z interwencją w sprawie umowy zbiorowej dla sezonowców.

NAJWAŻNIEJSZE POŻYCZKI

W uchwałach bardzo poważną pozycję zajmują pożyczki. Charakteryzuje to znamienne gospodarstwo socjalistycznego Zarządu Miejskiego.

Obszerna dyskusja wywiązała się w sprawach: zwrotu dodatku świątecznego, przyznanego swego czasu pracownikom miejskim, sprawa sezonowców, mieszkania robotnicze, jak i sprawa nadania jednej z ulic m. Łodzi nazwy ulicy Piusa XI.

W toku dyskusji przedstawiciele Klubu Narodowego wypowiedzieli swe stanowisko w sprawie sezonowców i w sprawie mieszkaniowej.

INTERPELACJA KLUBU NARODOWEGO

Po otwarciu posiedzenia przez prezydenta Kwapińskiego odczytano interpelację Klubu Narodowego w sprawie wiceprezydenta Purtala i wniosek Klubu Narodowego w sprawie przemianowania ul. Zamenhofa na ul. Ks. Patr. Domańskiego. Interpelacja Klubu Narodowego w sprawie wiceprez. Purtala zapytuje, dlaczego radny Belka musiał czekać dwie godziny na audiencję u wiceprezydenta miasta. Wiceprez. Purtal kaźąc czekał godzinami na siebie okazał, jak się odnosi do sprawy, w której wchodzi w grę interes polskich mas robotniczych.

W dalszym ciągu posiedzenia wybrano członka rady Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie oraz sześciu członków komisji planu regionalnego zabudowania okręgu łódzkiego.

Następnie potwierdzono uchwałę Zarządu Miejskiego w sprawie wystawiania weksli przez Zarząd Miejski przedsiębiorcom i dostawcom do wysokości półtora miliona złotych.

2 MILIONY ZŁ POŻYCZKI

Z kolei na porządek dzienny weszło sprawozdanie komisji finansowo-budżetowej. Rada postanowiła zaciągnąć na rzecz gminy miejskiej łódzkiej w Polskim Banku Komunalnym pożyczki w wysokości 2 mil. zł. Wniosek ten — rzecz charakterystyczna — referował Żyd adw. Hartman. Z kolei uchwalono zaciągnąć pożyczkę w Powsz. Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych na sumę 150.000 zł na zakup pięciu autopogotowi dla Ochotniczej Straży Pożarnej w Łodzi. Następnie omawiano uchwałę, dotyczącą przejęcia poszczególnych nieruchomości przez gminę miejską łódzką, a następnie weszła na porządek dzienny sprawa umorzenia pożyczki świą-

tecznej, udzielonej pracownikom miejskim w grudniu 1938 r.

PRZEMÓWIENIE RADNEGO DEMBIŃSKIEGO

Radny Dembiński w imieniu Klubu Narodowego opowiedział się wbrew stanowisku socjalistycznego Magistratu. Radny Dembiński oświadczył, że pożyczki udzielone będącym w ciężkim położeniu pracownikom miejskim powinny być umorzone. Magistrat — mówił radny Dembiński — zajmuje w tej sprawie stanowisko antypracownicze. Udziela natomiast subwencji żydowskim organizacjom. W tym punkcie przemówienia prez. Kwapiński przerywa i stwierdza, że r. Dembiński mówi nie na temat.

Radny Dembiński: — Ja wiem, że panów to boli, gdy przypomina się, jak panowie popieracie Żydów.

Prezydent znowu przerywa.

R. Dembiński: — Panowie nie tylko popieracie Żydów, ale co więcej, podobno na posiedzeniu magistratu radny Malinowski miał oświadczyć, że nie będzie głosował za subwencją dla polskich organizacyj. W chwili

wypowiedzenia tych słów na ławach Klubu Narodowego padają słowa: „hańba”.

Następnie przemawiał prezes Klubu Narodowego adw. Franciszek Szwaidler, który podkreślał charakterystyczne momenty, że skoro radny Dembiński w imieniu Klubu Narodowego poruszał sprawę udzielania przez magistrat subwencji dla żydowskich organizacyj, to prez. Kwapiński wówczas odmawia głosu, oświadczając, że mówcy przemawiają nie na temat. W trakcie tego przemówienia prez. Kwapiński przerywa, kilkakrotnie przywołując prezesa Szwaйдlera do porządku.

Adw. Szwaidler: Niestety, ja nie mogę pana prezydenta przywołać do porządku.

Na sali przy tych słowach słychać śmiechy.

BUDOWA MIESZKAŃ ROBOTNICZYCH

W dalszym ciągu tematem obrad Rady Miejskiej staje się kwestia budowy dalszych 60 mieszkań robotniczych na Nowym Rokiciu. W tej kwestii po-

przemówieniu referenta wiceprez. Szwaйдler zabrał głos w imieniu Klubu Narodowego radny Belka. Podkreślił on ciężkie warunki mieszkaniowe polskich mas pracowniczych. Radny Belka podkreślił, iż jeżeli chodzi o rozwiązanie kwestii mieszkaniowej Łodzi, to potrzeba tutaj bardzo silnej pracy, aby przyjąć z pomocą robotnikom. W budowanym za socjalistycznych czasów — mówił radny Belka — osiedlu na Polesiu Konstantynowskim nie znalazło się miejsce dla robotników.

W dalszym ciągu swego przemówienia radny Belka zwraca uwagę na konieczność przyjęcia z pomocą najszerszym masom robotników sezonowych, którzy obecnie stanowią największą nędzę Łodzi. Tutaj Zarząd Miejski powinien przyjąć tak dalece z pomocą, aby robotnik mógł zajmować chociażby jednoizbowe mieszkanie.

SZYKANOWANIE „PRACY POLSKIEJ”

Radny Belka dalej podkreśla, że „Praca Polska” w walce o polepszenie warunków pracy i płacy sezonowców napotyka ze strony Zarządu Miejskiego na nieprzezwyciężone trudności, np. wiceprezydent Walczak w toku pertraktacji odmówił konferencji twierdząc, że nie ma czasu. My ze swej strony, zapowiedział radny Belka, od swych żądań podwyższenia płacy robotnikom niewykwalifikowanym do 6 zł oraz żądania podwyższenia dalszym robotnikom płacy o 25 pct i od postulatów odprawy 50 zł nie odstępimy.

GDZIE RZĄDĄ NARODOWCY...

W dalszym ciągu zabrał głos prezes Szwaidler, stwierdzając, że tam, gdzie rządzą narodowcy, np. w Poznaniu, tam kwestia mieszkaniowa jest należycie rozwiązana. W odpowiedzi na to prezydent Kwapiński mówi, że w Poznaniu dlatego się robotnikom lepiej żyje, i nie można porównywać Łodzi do Poznania, ponieważ robotnik w Poznaniu żyje w lepszych warunkach.

Radny Kowalski: Ale niech pan prezydent powie, dlaczego.

Prez. Kwapiński nie daje odpowiedzi.

Radny Kowalski: Dlatego w Poznaniu dzieje się lepiej robotnikom, bo tam mają wpływ narodowcy i nie ma Żydów.

Prezydent Kwapiński: Przecież nie nie staje na przeszkodzie, aby panowie z Łodzi Żydów usunęli.

Prezes Szwaidler: Właśnie socjaliści idąc ręką w rękę z Żydami w tej pracy nam przeszkadzają.

„CZY POZOSTANIECIE SOCJALISTAMI?”

Jako ostatni zabierał głos radny Czernik z Klubu Narodowego i zadaje socjalistycznemu Zarządowi Miejskiemu szereg pytań, m. in. zadaje następujące pytanie: Czy jak panowie — zwrócił się radny Czernik do prezydenta i wiceprezydentów — posiedzenie dłużej na tych miękkich fotelach prezydenckich, to czy nadal pozostaniecie socjalistami, czy tak zrobicie, jak byli socjaliści Rzewski i b. socjalista Karpiński? To pytanie radnego Czernika wywołuje wielką konsternację przy stole prezydenckim i wśród socjalistów.

Czy były nadużycia przy zakupie trutek?

Wyjaśni to dochodzenie, wszczęte w Stowarz. Właścicieli Nieruchomości

Łódź, 21. 6. — W kwietniu ub. roku, gdy przeprowadzano ogólne odszczyżanie Łodzi, przeprowadzana była również podobna akcja na Chojnach.

Dostarczeniem trutek zajęło się Stowarzyszenie lokalne Właścicieli Nieruchomości grupujące przeważnie drobnych posiadaczy, pracowników i robotników — którzy z oszczędności wzniesli domki wyłącznie dla siebie, względnie o rozmiarach kilku izb dla odnajęcia. W imieniu Stowarzyszenia występowało dwóch najczynniejszych działaczy. Dostarczono trutki, o niezwykłych właści-

wościach, mianowicie płyn, który zgodnie z przepisami miał być podawany wraz z tłuszczem, jako przynęta. W końcu wykazały się pewne niedociągnięcia i braki i w rezultacie wobec nie wliczenia się z sum pobranych przez organizatorów zbiorowego zakupu trutek Stowarzyszenie skierowało sprawę do władz, które zarządziły dochodzenie. Niewątpliwie dochodzenie wyjaśni, czy i jakie nadużycia miały miejsce. Do tego czasu wstrzymujemy się z opublikowaniem nazwisk osób zaangażowanych w domniemanych nadużyciach. (x)

Skazanie mordercy

Łódź, 21. 6. — 28-letni Bolesław Strzelecki, skazany został za uduszenie 29-letniej Reginy Zych w jej mieszkaniu przy ul. Krawieckiej 20 i ograbienie przez Sąd Okręgowy na dożywotnie więzienie.

Sąd Apelacyjny jednak zmniejszył karę do 15 lat więzienia.

Ujęcie fałszerza monet

Łódź, 21. 6. — Policja zatrzymała fałszerza monet A. Magrowskiego. Urządził on fabrykę monet u swej siostry w Warcie, gdzie znalaziono kilkaset 20- i 50-groszówek. Policja skonfiskowała urządzenia i fałszywe monety.

Śmierć pod zwałami piasku

Łódź, 21. 6. — W Retkini w kopalni piasku 29-letni Wojciech Grzelak (11 Listopada 176) w nocy kopał piasek, aby nie płacić właścicielowi 1 zł

za wóz piasku. W czasie kopania oberwała się stroma ściana piasku i przysypała Grzelaka, którego dopiero rano po spostrzeżeniu wypadku odkopano nieżywego.

Niebezpieczny wielbiciel

Łódź, 21. 6. — We wsi Luboszewy Stefan Olezak wybił szyby w mieszkaniu Jana Borzyka i usiłował zabić jego córkę Zofię, która dała mu kosza. Gdy Borzyk stanął w obronie córki, Olezak rozbił mu kamieniem czaszkę.

Przyszła koza do wozu!

Łódź, 21. 6. — Sąd Grodzki skazał Augusta Hercoga (Sokala 9), który 12 marca rb. wraz z 11-letnim synkiem zbiegł przez granicę w okolicy Praszki do Niemiec. Ponieważ w niemieckich kopalniach musiał ciężko pracować i przysmakować głodem, przybył 5 maja z powrotem do Polski.

Sąd skazał Hercoga na 6 miesięcy więzienia i 100 zł grzywny.

Pionierska rola polskich placówek gospodarczych

Dla polskich rzemieślników i kupców okręgu łódzkiego konieczny jest tani, dogodny i długoterminowy kredyt

Łódź, 21. 6. — Polskie pozycje gospodarcze w łódzkim okręgu są ciągle jeszcze stosunkowo słabe. Dominuje obcy handel, obcy przemysł, a w rzemiośle też jest nie najlepiej.

Bardziej planowa akcja, zmierzająca do powiększenia i wzmocnienia polskiego stanu posiadania, prowadzona jest za ledwie od lat kilku. Obserwujemy też obecnie stale powstawanie nowych polskich placówek gospodarczych.

Placówki te ze względu na ekonomiczną przewagę żywiołu obcego (żydowskiego i niemieckiego) pełnią rolę pionierską. Muszą walczyć z wielkimi przeszkodami i to w każdym kierunku. Muszą pokonywać trudności w związku ze źródłami zakupów, muszą wszystkie sła-

wyćzać, aby unicestwić zabiegi nieprzejaznej konkurencji.

NOWE POLSKIE SIŁY GOSPODARCZE

Z jakich kół rekrutują się nowe polskie elementy gospodarcze? Z jakiego środowiska wychodzą nowi polscy kupcy, przemysłowcy i rzemieślnicy?

Przed wszystkim musimy stwierdzić, że ze środowisk gospodarczo bardzo słabych, niezasobnych. Straganiarz czy sklepikarz — dzisiaj prowadzący samodzielnie handel i zmagający się z naporem obcych sił gospodarczych — wczoraj jeszcze może był robotnikiem wiejskim czy miejskim.

A drobny przemysłowiec polski wczoraj był mistrzem fabrycznym, pałym

ciutaczem, urzędnikiem prywatnym czy państwowym.

ROLA INSTYTUCYJ KREDYTOWYCH PAŃSTWOWYCH

Trzeba zatem temu polskiemu narybkiowi gospodarczemu przyjść z pomocą. W jakim kierunku ta opieka pójść powinna?

Otoż chodzi głównie o stworzenie odpowiednich kredytów dla polskiego handlu, przemysłu i rzemiosła. Kwoty dotychczas na te cele przeznaczane są stanowczo za małe.

O jaki kredyt chodzi? Kredyt winien być tanim, a nie dostępnym na dogodnych warunkach i w formie długoterminowym. Kredyt taki powinien umożliwić państwowe instytucje bankowe (1)

Czwartek, 22 czerwca

11.30 Audycja dla poborowych; 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa; 12.03 Audycja poludniowa (z Katowic); 13.00 Uwertury operowe (płyty); 13.40 Wiadomości bieżące i program na jutro; 13.50 Utwory Jana Straussa (płyty); — 14.40 Wiadomości giełdowe; 14.45 Wojsko polskie: „Nie masz pana nad ulana” — audycja dla młodzieży w opracowaniu Janusza Staszewskiego (z Poznania); 15.45 Wiadomości gospodarcze; 16.00 Dziennik południowy; 20.25 „Nowe surowce w przemyśle włókienniczym” — pogadanka; 20.35 Wiadomości sportowe lokalne; — 20.40 Audycje informacyjne: Dziennik wieczorny, wiadomości meteorologiczne, wiadomości sportowe. Program na jutro: 23.00 Ostatnie wiadomości wieczornego

Romantyczne zakątki górzystej Bośni

Wspaniałe wrażenia turystyczne — Lud bośniacki jest zręczny i waleczny — Niemcy pchają się do Jugosławii „oknami i drzwiami” — Idea sokola w Jugosławii

Polscy turyści zwykli odwiedzać braterską Jugosławię i znają ją prawie wyłącznie na odcinku od Surszaka wzdłuż wybrzeża morskiego aż do Dubrownika. Wnętrze zaś Jugosławii mało ich pociąga i zostaje stale omijane, mimo swej niezwykle romantycznej kraszy, jaką może się poszczycić.

Bośnia jest właśnie tym krajem dość często przez nas pomijanym. Droga z Banja Luki do Jajce daje najwspanialsze wrażenia turystom szukającym romantycznych zakątków. Biegnie przez 70 km między stromymi, o dziwnych kształtach skałami; chwilami o charakterze zupełnie dzikim.

W dobie niepokojów i walk z Turkami, w minionych wiekach góry te były prawdziwym dobrodziejstwem i najlepszą ochroną ludu bośniackiego, bajecznie zręcznego i zwinnego. Jak kozice wspinali się Bośniacy z niezwykłą szybkością po urwistych zboczach i stamtąd ogniem karabinów prażyli wroga.

Na drodze z Osjaku do Jajce, długości 300 km spotkaliśmy tylko cztery samochody i jeden autobus. Jeden samochód jugosłowiński, drugi holenderski, trzeci angielski, a autobus wypełniony oczywiście Niemcami. Na tych turystach poznać można z daleka, że wszystko jest „Made in Germany”. Dziwnie upodobali sobie Jugosławię, pchają się i do Bośni całymi gromadami, pewni siebie, hałaśliwi, zdala odróżniają się brązowymi kurtkami i białymi pończochami. Inni turyści nie lubią nic mieć do czynienia z nimi.

Miłą niespodzianką jest w Bośni dla

Typ muzułmanina

każdego Słowianina, że idea sokola rozrasta się tu coraz pomyślniej, że każde miasto i miasteczko, wieś i wioska mają swego „Sokola”. Nie tylko w Chorwacji, ale i tu w Bośni jest coraz więcej zwolenników tej pięknej idei. Znane miasto Osijek ma piękny „Sokolski Dom” tuż przy szo-

Piękność jugosłowiańska

Ważne. Obywatele Bośni są przeważnie wyznania mahometańskiego, co młodym nie przeszkadza wcale w należeniu do „Sokola”.

Zdjęcia pokazują nam urok i piękno Bośni, zakątki dyszące wprost romantyzmem, a świat ich prawie dla nas nieznamy. Stary muzułmanin z miejscowości Jajce przedstawia bardzo charakterystyczny typ starego Jugosłowianina. Piękna niewiasta słoweńska z Piskorevca, zdążają-

Wejście do meczetu

ca w niedzielę do kościoła — na zdjęciu drugim — ma strój bogaty naszyty złotymi monetami wskazującymi na zamożność panny.

Nie brak w Bośni i prymitywnych urządzeń na przykład kawiarni, w której kawę tłucze chłopak na ulicy w drewnianym naczyńniu. W końcu trzeba powiedzieć i o pięknych meczetach do których zanim wierni wstępują, muszą umyć nogi.

W. J.

Oto „kawiarnia” w Bośni

Szczep żółtego liścia

Siedziba najbardziej dzikiego szczepu ludzkiego znajduje się w Siamie

Jak opisuje dr Hugh M. Smith, który od kilku lat przebywa w Siamie udało mu się wykryć siedzibę najbardziej dzikiego szczepu ludzkiego. Dotychczas nie tylko nikt z białych ale nawet spośród Syjamiczyców nie wiedział nic o istnieniu tego szczepu. Wprawdzie od szeregu lat chodziły głuche słuchy o dzikich ludziach z puszczy, którzy na widok obcego człowieka uciekają w poplochu. Smithowi udało się dotrzeć do siedzib dzikiego szczepu i niespostrzeżenie obserwować ich przez kilka minut. Członkowie tego szczepu, nazywanego przez tubylców „szczepem żółtego liścia” żyją w prymitywnych warunkach, przypominających żywot człowieka z zamierzonych epok cywilizacyjnych. Mieszkają oni w szałasach, budowanych z gałęzi zatkniętych w ziemi. Gdy liście na tych gałęziach żółkną, dzicy o-

puszczają szałas i przenoszą się do nor i jaskiń skalnych. Są oni uzbrojeni w długie lance z nasadonym grotem żelaznym, zatrutym silną jakąś trucizną. Zwierzę trafione tą lancą ginie w ciągu kilku sekund. Członkowie szczepu polują na najgrubszego zwierza, nie wyłączając tygrysa ani słonia czy innych zwierząt puszczmy anamickiej.

Sztuka z życia

- Cóż ty tu malujesz?
- Odwrót Napoleona spod Moskwy.
- Co? Napoleon uciekający spod Moskwy na motocyklu? Przecież motocykle wówczas nie były jeszcze znane!
- Tak, wiem, ale coż miałem zrobić? Nie potrafię namalować konia!

NASZA NOWELKA

RODZINA

Wlecze się powoli zabłącona, podmiejską uliczką. Chłodny wiatr jesienny ze świstem przewala się droga, zacinając deszczem. Wokół beznadziejna szarość i smutek, a w duszy idącego człowieka rozpacz.

Nigdy jeszcze brzemień losu nie było dlań tak ciężkie, choć i dawniej droga nie wiodła przez kwiaty. Był tym przysłowionym pechowcem, co w spracowane dłonie chwytła najgorsze kąski życia, gdy innym — częstokroć bez wysiłku — spada do nóg to, czego zapragnęła.

Wspomnienie niedawno przeżytej chwili zapiekło uczuciem poniżenia i krzywdy. Wyrwano go nagle od zajęcia do szefa. Stał przed nim jak oglupiały, słuchając ostrej krytyki swej pracy. Nie nadaje się. Pracuje źle. Jest za mało wydajny i — za stary (!). Może odejść!

Wyszedł bez słowa. Nie umiał prosić. Lecz idąc teraz drogą przetrwawia wszystko na nowo. Więc cztery lata pracował dobrze, tak, że jeszcze za inrych odrabiał zaległości i nagle — miast pochwały — zwolnienie. Uczuł smak gorzkości w ustach. Stary — tak — to prawda, choć nie latami. Jest już bardzo stary, gdzieżby nie był, gdzie nie pracował, z ilu pieców chleb jadł! I nigdzie miejsca dłużej nie zagrzeżał. Stary — tak — bo nie potrafił utrzymać własnej rodziny. Wzdrygnął się: żona chorowała... dzieci... Widmo tak dobrze już znanego bezrobocia zajaśniało mu w oczu.

— Nie wytrzymam już dłużej! Pchnął nogą drzwi knajpy. Buchnęła nań pijackim gwarem, odorem alkoholu i ludzkich. Zwałił się na wolne krzesło

i kazał dać wódki. Dawniej nią się brzydził, teraz zdała mu się najlepszym lekarstwem na wewnętrzny robaka. Pił kieliszek za kieliszkiem jak wodę. Byle zapomnieć się! Czuł wielkie zmęczenie, głowę miał ciężką, a w niej jakby płomień, w którym gorzały wszystkie jego zasady, wszystka wiara w sprawiedliwość społeczną.

— Pluć na wszystko! Z poczucia dojmującej krzywdy i bezsilności poczał się budzić gniew. Dlaczego to on ma cierpieć całe życie, jak wół, w kieracie obowiązków społecznych i rodzinnych? Raz zerwać te więzy! Czyż warto być uczciwym, gdy światem rządzą ludzie bez skrępowań i ideałów?

Ścisnął go czyjeś ramiona, jakiś młodzieniec w pijackim roztkliwieniu liże mu brodę.

— Nie smuć się bracie. Świat się na kieliszku kręci. Wypijemy.

— Tak bracie. Tyle naszego. Nie ma a świat jest pijany. Oczy mu mętniały, w mózgu została jedna, jedyna myśl...

Leje się alkohol, sypią ostatnie już pieniądze. Ostatnie...

O jakiejś godzinie nocy znalazł się w mieszkaniu. Jakże często o tej porze wracał z biura po wyczerpującej, nadliczbowej pracy i szedł do małej kuchenki, gdzie nań czekała, ukryta w ciepłym piecyku, skromna, lecz jakże smaczna kolacja. I teraz nogi same go niosą w tę stronę. Lecz idzie jak złodziej. Coś strasznego niesie w sobie. Ot — i kuchenka. Lśniące naczyńnia bieleją w mroku nocnym. Kolacja — hoo — kolacja. A co jutro? Eksmisja — chłód ulicy — gromady bezrobotnych — beznadziejna pogoń za kęssem chleba — i głód w oczach dzieci. Głód!

Drżącymi rękami raz jeszcze wyciągnął

fiaszkę z kieszeni i długo pił palącą jej zawartość.

A w ciszy sypialnego pokoiku spokojnie i ufnie były trzy serduszka dzieciinne, w słodkich marzeniach sennych pogrążone. Zegar szafkowy miarowo odmierzał swe kroki, dziwiąc się że nie może uzgodnić ich rytmu z przerywanym oddechem chorzej kobiety, w gorączkowym pół-snie majającej.

Nagle otwierają się bezszelestnie drzwi sypialni. Światelko lampki oliwnej naprzorno pragnie rozjaśnić kontury zmiętej postaci męskiej, która jednym skokiem staje przy łóżeczkach dzieci. Chwytą jednak wzniesiony nagle w górę błysk topora i... zatrzymuje go w miejscu.

— Jóże!!

Biała postać kobiety jest już przy nim. Bezwaladne do niedawna ręce z dziwną mocą chwytają uzbrojone ramie.

— Na miłość boską! To twoje dzieci!

Lecz do ciemnej świadomości pijaka to nie przemawia. Szarpie się wściekle i wyrzywa ramie.

— Zginiesz i ty! — bucha gorączką alkoholu ze spalonej gardzieli.

Ale ona oplata jego szyję nagiemi ramionami. Głowę w okółu zmierzwiionych włosów przyciska do jego piersi. Nieomylnym instynktem macierzyńskim wiedziona jączy:

— Toż twoje! Twoja Dziuka — twój „Lomtu-Tomtu” — i maleńkie „Papasiaj”! Patrz — tam ich „zabawki”!

To „one”!

Siekiera pada na ziemię. Oszały ojciec chwytą się za głowę. A żona ciągnie go do lampki oświetlonego obrazu Przenajświętszej Rodziny. Pada na kolana.

O Mario, Jezusie, Święty Jóże, Zlitujcie się nad nami!

WŁADYSŁAW MALINOWSKI